

Huisje, boompje, beestje? Ammenooitniet. Deze groep **grijsharige knallers** feest menig twintiger eruit. Ze stonden er al in de tijd van de RoXY en gaan nog altijd even hard. Hoezo stoppen met feesten na een bepaalde leeftijd? Geen denken aan. Over één ding is **Sensation Grey** het eens: 'Feesten tot het licht uit gaat.' Door **Marith Iedema** Fotografie **Ilja Meefout**

Festival Landjuweel in Ruigoord is the place to be voor Sensation Grey, zo merk je al meteen bij binnenkomst. Grijsje lokken, lang en kort, zwiepen vrolijk heen en weer op de maat van elektronische beats die worden gedraaid in de dorpskerk. Buiten spelen verschillende bands livemuziek en overall staan tentjes waar je biologisch eten kan kopen. De geur van wiet is allesoverheersend en de kleding van de bezoekers zó kleurrijk dat het af en toe pijn doet aan je ogen. Constants (75) beweegt zich fanatiek. Zijn rimpels en lange grijze krullen verraden zijn leeftijd, zijn danspassen niet. Die zijn verrassend soepel. Zijn gezicht zit onder de glitters, hij draagt een modieuze blouse en in zijn oren zitten veren. Constants heeft een vruchtbaar feestleven achter de rug. In de jaren tachtig had hij zelfs zijn eigen pillenlab. Nog voor xtc op de opiumlijst stond. Hij straalt bij de herinnering. 'Dat waren echte neukpillen, geweldig.' Destijds was hij getrouwd. Zijn huwelijk kreeg een flinke boost door deze nieuwe drugs. 'We hebben meteen een spiegelwand in de slaapkamer laten bouwen.'

In 1999 bezocht Constants Ruigoord voor het eerst, hij woont er sindsdien. Hij is een echte Ruigoorder, zoals dat heet. Hij wordt door de jeugd hier op handen gedragen. 'Zoveel meisjes willen met me knuffelen,' zegt hij wel drie keer. Constants wordt vaak meegevraagd naar illegale raves. Daar staat hij dan hele nachten te housen. 'Iedereen zit aan de lsd, pillen, speed of ghb.' Zelf doet hij het rustiger aan met drugs dan vroeger. Hij moet zuinig op zijn lijf zijn, hij wil het zo lang mogelijk kunnen gebruiken om te dansen. 'Onbegrijpelijk dat niet alle oude mensen dit doen. Dat je lichaam achteruit gaat, hoeft niet te betekenen dat je er niks meer mee kan.' Hij loopt weer naar de dansvloer, draait met zijn heupen en wuift kushandjes naar jonge vrouwen.

LIVE FOR THE MUSIC

De housemuziek begint als iets kleins, overgewaaid vanuit Chicago en Detroit. Halverwege de jaren tachtig belandt de

stroming in Nederland, waar zij langzaam uitgroeit tot een gigantische sensatie. We worden marktleider op het gebied van house en het middel dat daar onlosmakelijk mee verbonden is: xtc. In 1987 richt het drietal DJ Eddy de Clercq, Arjen Schrama en kunstenaar Peter Giele de RoXY op in Amsterdam. De discotheek loopt de eerste tijd niet al te best, maar staat vanaf begin jaren negentig internationaal bekend als hotspot. De glamoureuze theatrale uitstraling van de RoXY was al even vernieuwend als de muziek die er gedraaid werd. Daarnaast speelde ook de iT een grote rol in de Nederlandse housescene.

Hans (54) en Osirf (44) banjeren wat rond over het Ruigoord-terrein. Ze zien eruit alsof ze rechtstreeks van Ibiza komen. Stoere zonnebrillen, halflang zilvergrijs haar en leren armbandjes om hun polsen. Ze zijn echte acidhouse-fans, de muziekstroming die ontstond in de beginjaren van de RoXY. Op zijn zeventiengste ontdekte Hans de scene. Hij was toen al jaren vader en deed het erg goed in de zakenwereld. Zijn hele leven veranderde vanaf het moment dat hij voet zette in de RoXY. 'De muziek, de extravagante kleding, de xtc, het was bijna een spirituele ervaring,' zegt hij. De bekeerling was daarna altijd een week van tevoren bezig een outfit te verzinnen. Hoe bizarder je gekleed ging, hoe groter de kans dat de doorbitches, die een extreem streng deurbelied voerden, je erin lieten. Eenmaal binnen ging het dak eraf. Osirf: 'Tijdens het feesten leek het vaak wel een wedstrijd wie de meeste pillen kon slikken. Vijftien, twintig op een avond was normaal.' Hans: 'We voelden ons vrij, extatisch van geluk. Er was zoveel extemiteit en liefde.' Zijn vriend Osirf knikt instemmend. 'Je moet je voorstellen: voor de housescene was er niks. We wisten niet wat ons overkwam.'

Hans was direct verkocht en besloot zijn leven om te gooien. De tijd van materialisme en keihard werken is dan voorgoed voorbij. Hij opent de eerste smartshop van Nederland in 1993, in de Amsterdamse Kerkstraat. Een gat in de markt en een

baan die fantastisch samengaat met het feestleven dat hij leidt. Hij is zelf proefkonijn. Tijdens de nachten in de RoXY, Superclub en iT probeert hij middelen uit die nog niet op de opiumlijst staan. Nu beter bekend als designerdrugs. 'Het was Tom en Jerry spelen met de overheid.' Zo verkocht hij 2cB, allerlei varianten op mdma en een tijd lang ghb, dat hij G-Spot noemde. 'Het ging wel flink mis toen ik dat testte.' Gelukkig was hij thuis. Hans had alcohol gedronken en nam een flinke slok 'G-Spot'. 'Tien uur later werd ik wakker op de grond. Toen wist ik: link spul.' Hans ziet geen enkele reden te stoppen met wat hij het liefst doet. 'Ik ben opa en loop hier in de hipste kleding.' Hij kijkt om zich heen, geniet duidelijk van de gekte. 'Er is wel wat veranderd.' Ten eerste kan zijn lichaam minder hebben. 'De katers die ik tegenwoordig heb,' Hans zucht diep. 'Niet te doen.' En vroeger draaide het om jezelf laten zien, hoe gekker, hoe beter. 'Het was een ranzige bedoeling. Iedereen had totale schijt, daar hou ik van. Ruigoord is een van de weinige plekken waar het nog steeds voelt zoals toen. Jezelf laten zien, durven anders te zijn.' Op het Landjuweelterrein is een acidhousetent waar bezoekers zich kunnen verliezen in de muziek, alsof het eind jaren tachtig is. Hier wordt dankbaar gebruik van gemaakt. Er wordt gespron-

Waar is Sensation Grey te vinden?

Wooferland en Landjuweel zijn echte Sensation Grey hotspots. Maar er zijn natuurlijk nog veel meer knalfeesten waar de RoXY-generatie graag een dansje doet.

De bekendste feesten zijn Dance Valley, Original Warehouse Acid Party (OWAP), Oud Hollands Acid Feest (OHAF) en Brand in Mokum 'Club RoXY Revisited'. Tijdens dit knalfeest wordt de Paradiso helemaal omgetoverd tot de RoXY, alle gekkigheid erbij inbegrepen. En ook op Valtifest (dit weekend op de NDSM-werf met grijze dj's als Joost van Bellen) heb je een grote kans Sensation Grey tegen het lijf te lopen.

SENSATION GREY:

HOUSEN EN PILLEN SLIKKEN TOT DE DOOD

SMILEY IN WOOFERLAND. Sylvia Baan (54, links) en Petra Visser (45).

gen, gejuicht, met ledenmaten gezwaaid en mensen vallen elkaar uitgelaten in de armen bij het herkennen van een 'gouwe ouwe'. Als kind uit de jaren negentig heb je het gevoel in een tijdsmachine te zijn gestapt. Gilbert Allen (64) geniet van Landjuweel. Zijn zilveren haar valt tot over zijn billen en om elke vinger schittert een zilveren ring. Terwijl zijn leeftijdsgenoten een voor een met pensioen gaan en achter de geraniums verdwijnen, reist hij heel Nederland door met zijn zoon die DJ is. Gilbert is zijn grootste fan en staat overal vooraan te dansen. 'Ik leef écht en blijf dit doen,' lacht hij.

SMILEY

Op Wooperland in Spaarnwoude draait Erik-E in de House of Love tent. Hij stond er eind jaren tachtig al, tijdens de zweterige, sensationele avonden in de RoXY en weet ook nu weer het publiek buiten zinnen te krijgen. Overall worden zonnebrillen opgezet en monden maken malende bewegingen. Sylvia Baan mag dan vierenvijftig zijn, ze danst als iemand van twintig. Haar gezicht wordt getekend door rimpels, maar haar felblauwe ogen sprankelen levendig. Ze moet een stoot zijn geweest in haar twintiger jaren en haar figuur mag er nog steeds wezen. 'Ik sport veel,' licht ze toe. Daarom houdt ze het ook zo goed vol.

Met haar jongere vriendinnen (rond de 35) gaat ze alle festivals af. Feesten als Awakenings, waar het publiek voornamelijk bestaat uit achttienjarigen, slaan ze nooit over. Soms is het vervelend je altijd de oudste te voelen, geeft Sylvia toe. Maar ze gaat mee met de tijd, ook de moderne dansjes heeft ze zich eigen gemaakt. De techno- en konijnendans doet ze feilloos voor. 'Vroeger dansten we zo,' ze zakt door haar knieën en beweegt uitgelaten heen en weer met haar armen en hoofd. Ze stopt na een tijdje en kijkt om zich heen. 'Hier val ik tenminste niet uit de toon, dat is fijn.' Ze heeft gelijk: op Wooperland moet je hard je best doen, wil je iemand jonger dan veertig vinden. Sensation Grey maakt hier de dienst uit.

Haar vriendin Petra Visser (45) houdt ook nog steeds van een goed feest. Toch merkt Petra wel dat ze het liefst naar festivals gaat, omdat die om elf uur zijn afgelopen. 'Dan hoeft ik geen nacht door te halen. Dat trek ik slecht joh, de laatste jaren.' Sylvia lacht: 'Ik wel hoor!' Zij gaat naar afters

en staat er om zeven uur 's morgens nog, barstend van de energie. Ze pakt een geel smileybordje uit haar tas, het symbool van acid house dat je hier overal ziet, zwaait ermee en tilt haar voeten energiek van de vloer op de maat van oude hits.

OUDEKNARRENFESTIVAL

Maria (50) ziet eruit alsof ze regelrecht uit de jaren zestig komt. Een echte hippie, bloemenkrans in het haar, peukie en bier-tje in de hand. Voor haar begon het allemaal op Ibiza, ze was toen drieëntwintig. Destijds waren er maar twee clubs: de Pacha en de Ku. 'Tijdens die vakantie slikte ik de allereerste pillen die ooit gemaakt zijn, Sammys.' Een mengelmoes van lsd, mdma, speed en nog wat ander spul. Terug in Nederland werden er housefeesten

DIEHARD MET PET. Ghanz (52).

onder bruggen en in garageboxen gehouden, nog voor de RoXY-tijd. Haar vriendin Marianne (50), die naast haar op een kleed in het gras zit, glundert. 'Die begintijd was één groot Woodstockfestival.' De vrouwen kunnen zich sindsdien geen leven zonder feesten inbeelden. 'Wooperland is een echt oudeknarrenfestival. Geweldig, één en al nostalgie hier, we kennen alle platen uit ons hoofd.' Marianne houdt ook van festivals waar een jonger publiek komt. Een groot nadeel daarvan: 'Ik word constant aangesproken: Mevrouw, zou ik met u op de foto mogen?' Telkens als dat gebeurt, spreekt Marianne met zichzelf af: hier ga ik nooit meer heen. Het is geen

PRE-ROXY PIONIERS. Maria (50, links), Marianne (50, midden) en Patty (48).

reden voor haar om helemaal te stoppen met partyen. 'Ik was erbij vanaf de eerste beat en blijf tot de laatste knal.' Ghanz (52) komt erbij zitten. 'Weet je dat ik deze deken al vijftien jaar meeneem naar alle festivals?', hij wijst op de grijze doek. Als je al zoveel feesten hebt meege-maakt als Ghanz denk je aan alles. 'Zo'n kleed komt áltijd van pas.' Hij heeft nog meer bij zich: zonnebrand, pijnstillers, een regenjas en extra kleren. 'Die jonkies van tegenwoordig pakken alleen sigaretten en geld in. Ik ben op alles voorbereid.' Ghanz is een échte, échte diehard, wordt van alle kanten geroepen. Hij draagt een gekleurde pet, waaraan iedereen hem

STOELFEESTBEESTEN. Toyboy Rob (50) en vrouw Anja (58).

herkent. 'Ik kocht hem tijdens mijn eerste feest en draag hem sindsdien elke keer dat ik ga housen. Als ik hem vergeet ga ik ervoor terug.' Op Wooperland wordt hij aangesproken door mensen die hij soms wel vijftien jaar niet heeft gezien. 'Heee, jij met die pet! Weet je nog in '93, zeggen ze dan.'

'Onbegrijpelijk dat niet alle oude mensen dit doen'

Terug in 1990 was Ghanz klaar met uitgaan, dat voor hem toen voornamelijk bestond uit hangen in kroegen. 'Ik had een goede baan, een vriendin en een mooi huis. Ik was verzadigd.' Tot hij in datzelfde jaar in aanraking kwam met house. 'Ik vond het eerst zo'n teringherrie, wilde jaren niks van de stroming weten.' Daar kwam verandering in toen hij ernaar luisterde met een pil op. Sindsdien is Ghanz niet te houden. 'Ik stop pas als ze me met mijn rollator weigeren bij de ingang.' Anja Smits (58) en haar 'toyboy' Rob Spelde (50) zitten op luxe tuinstoelen aan de waterkant bij Wooperland. Het zonnetje schijnt en Rob draait de ene dikke joint na de andere. Het stel beweegt met hun hoofden op de maat van de muziek, afkomstig uit de House of Love tent. Rob is slecht ter been, vandaar de stoel. De

pijn is voor hem echter geen reden thuis te blijven. Dagen zoals deze wil hij voor geen goud missen. Omdat er voor hun leeftijdscategorie te weinig feesten worden georganiseerd naar hun smaak, geven Anja en Rob ze zelf. Thuis, of bij vrienden. Dat gaat er wild aan toe, vaak tot laat in de ochtend. Vanavond gaan ze ook afters. Lekker thuis verder dansen. 'Als we op Mysteryland staan, tussen al die jonge gasten, worden we voortdurend aangesproken. 'Oh, ik wilde dat mijn ouders dit nog deden.' Het is lief bedoeld, maar daarvoor is Anja zich zó bewust van haar leeftijd dat ze zich ongemakkelijk voelt. 'Je lijf wordt wel ouder, maar ik ben nog precies dezelfde persoon als twintig jaar geleden, toen ik elke week helemaal los ging. Mijn liefde voor feesten, voor deze scene, zal nooit overgaan, hoe oud ik ook word.'

KEERZIJDJE

Joke (56) loopt met stevige passen richting de techno-tent op Wooperland. Ze ziet er spectaculair uit. Ze draagt een fluorescerend groene jurk met diep decolleté, op haar oogleden plakken nepwimpers met veren en haar lange nagels zijn blauw gelakt. Vroeger kleedde ze zich nog veel wilder: hotpants, gigantisch hoge hakken en kostuums. 'Mensen denken altijd dat ik een travestiet ben, maar dat is niet zo,' lacht ze. Het is nog geen twee uur en Joke zit er al lekker in. De eerste paar buisjes ghb zijn weggetikt, straks volgen de pillen. Ze heeft uitgekeken naar deze Wooperland-editie waar ze samen met haar vaste groep van tien vrienden is, allemaal boven de vijftig. Naast haar staat boezemvriend Frank (52). Joke en hij partyen al samen vanaf hun jonge jaren. Frank heeft lang geleden bewust gekozen voor het feestleven en niet voor een gezin. 'Mijn vriendin en ik hielden te veel van dit bestaan.' Heel soms heeft Frank het hier moeilijk mee, als hij zijn collega ziet met diens zoontje bijvoorbeeld. 'Dan denk ik: Oh jeetje, zo'n totaal ander leven. Maar het één is niet beter dan het ander. Het heeft beiden zijn voordelen. Mijn vrienden zijn mijn familie.' Het leven van een diehard partyganger gaat niet altijd over rozen. 'We waren eerst met z'n twaalfen.' Eén vriend is gestorven aan een overdosis ghb, bij de ander werd zijn heroïneverslaving hem fataal. 'Er zitten er altijd een paar bij die geen maat kunnen houden.' Zijn gezicht

betreft. Zelf kan Frank dat wel. Hij heeft een goede baan en zegt op een gezonde manier te genieten van feesten en drugs. Frank gebruikte al ghb ver voor het illegaal was. 'Mensen hadden er zelfs nog nooit van gehoord. We importeerden de ingrediënten vanuit Canada en brouwden het zelf.' De groep vrienden gebruikt puur recreatief. 'Niemand is echt hooked, er is sociale controle binnen onze club. We zorgen voor elkaar.' Zo is één van Franks goede vriendinnen verslaafd aan alcohol. Om die reden drinkt niemand in hun groep in haar bijzijn iets anders dan fris en het zilte goedje. Dat laatste gaat nogal eens mis, geeft hij toe. 'Ach ja, out gaan

hoort er nou eenmaal bij,' hij haalt zijn schouders op.

NEXT GENERATION

De nacht valt en het wordt steeds drukker op Landjuweel. Het grote kampvuur knettert gezellig en eens in de zoveel tijd komt er iemand verdoemd uit de bosjes gelopen met een blik in de ogen alsof er net een wonder is gebeurd. Ruigoord is een heus tripfestijn. Niemand kijkt hier vreemd op als je op je knieën een plantje aan het bewonderen bent. Om het vuur zitten Jeanette (42) en Mark (50). Mark heeft plakken modder op zijn gezicht. Vreemd denk je misschien. Niet op Ruigoord. Hier kan alles: trippen van de lsd en naakt dansen, ook als je huid rimpelt en je borsten hangen. Zevenentwintig jaar geleden kwam Mark voor het eerst op Landjuweel. 'Destijds kon je hier gratis paddenstoelensoep krijgen.' Nu staat er een bord bij de ingang met de dreigende tekst: bij het vinden van harddrugs verwittigen wij de politie.

'Het was een ranzige bedoeling. Iedereen had totale schijt, daar hou ik van'

Het stel gebruikt, ondanks hun leeftijd en het bord, veel drugs. Hier en in het algemeen. Dat er een leeftijd verboden zou zijn aan feesten is grote onzin. 'Wij dansen nachten en nachten achter elkaar.' Ze denken er niet aan om 'aan het keurslijf van de maatschappij te voldoen'. Jeanette: 'Wij zijn geen slaven.' Het stel slikt geen 'chemische troep' meer. Nemen alleen 'biologische drugs': lsd, ketamine, wiet en ayahuasca, zo ongeveer het heftigste hallucinerende middel dat er bestaat. Een trip wordt vergeleken met een bijna-doodervaring en duurt acht uur. 'Lsd stelt helemaal niks voor in vergelijking met ayahuasca,' stelt Mark. Er komt er een blondharig knulletje aan-

gerend die bij Jeanette op schoot gaat zitten. Ze blijken er vier te hebben. De jongste is één. Die schijnt hier ook ergens rond te kruipen. Een gezin hebben en dit leven leiden kan dus wel degelijk: 'Wij vertellen onze kinderen alles, ook over ons drugsgebruik.' Mark neemt een haal van zijn joint. Hun oudste zoon is achttien. De hedonistische levensstijl van zijn ouders bevalt hem. 'Hij is het met ons eens,' zegt Jeanette trots. 'Hij ziet een toekomst waarin genieten, experimenteren en dansen centraal staat helemaal zitten. Dat voelt goed.' Het is soms best zwaar om veroordeeld te worden, door de ouders op de school van hun kinderen bijvoorbeeld. De blikken van afkeuring. Toch liggen Mark en Jeanette er niet wakker van. 'Wat weten die mensen er nou van? Ze laten zich leiden door wat ze denken dat normaal is, ze zijn gebrainwasht.' Het paar piekert er niet over hun levensstijl aan te passen. Jeanette: 'Wij blijven feesten, tot het licht uit gaat.' Dan nemen hun kids het roer van ze over. **75**